

DØDSFALD

GAARDEJER BERTEL BJERRE

En af Vendsyssels kendte Landmænd, Gaardejer *Bertel Bjerre*, Guldager, er den 12. Juli afgaaet ved Døden paa Centralsygehuset i Hjørring efter en Operation. Han havde været syg i længere Tid.

Bertel Bjerre stammede fra Vestjylland. Han var født i Sir ved Holstebro den 2. August 1884 og tilhørte den bekendte vestjydske Bjerreslægt, der har fostret saa mange fremragende Landmænd.

Efter sin praktiske Uddannelse og Ophold paa Tune Landboskole kom Bjerre til Vendsyssel, hvortil han knyttedes gennem sit Giftermaal, og overtog Gaarden i Guldager, som han siden drev med stor Dygtighed. En god Kvægbesætning af Rød dansk Malkerace, der paa det Tidspunkt kun havde meget ringe Udbredelse i Vendsyssel, oparbejdedes, men det var dog navnlig som Foregangsmanden paa Planteavlens Omraade, at Bjerres Navn blev kendt i videre Kredse inden for Landbruget.

Grøngødningspørgsmaal saavel som en udvidet Dyrkning af Bælgplanter nærrede Bjerre stor Interesse for. Han øjnede nemlig en Mulighed for, at Landbruget i højere Grad end hidtil ved Dyrkning af de proteinrige Bælgplanter kunde begrænse Importen af de dyre Oliekager og Kvælstofgødninger. Den samme Tanke var man ogsaa inde paa andre Steder, bl. a. i Landhusholdningsselskabet, der i 1924 udsatte en Prisopgave vedrørende Dyrkning af forskellige Foderplanter til Erstatning for indførte Foderstoffer og af kvælstofholdige Planter til Nedpløjning.

Det var naturligt, at Bertel Bjerre følte sig tiltalt af en saadan Opgave, og det resulterede i, at han udarbejdede en Besvarelse med Titlen: *Bælgplanter som Erstatning for indførte Foderstoffer og Kvælstofgødninger*, og denne indsendtes til Landhusholdningsselskabet. Blandt 4 Besvarelser var der 2, der især tiltrak sig Opmærksomhed. Bedømmelsesudvalget bestemte, at disse to skulde tilkendes Førsteprisen og udgives sammen, fordi de paa udmærket Maade supplerede hinanden. Ved Forfattersedlernes Aabning viste det sig, at det var *Bertel Bjerre* og Direktør *Johs. H. Sylvest*, Rudkøbing, der havde indsendt de paagældende Besvarelser. Afhandlingen udsendtes i 1926 og vandt megen Paaskønnelse.

Ogsaa Merglingsagen interesserede Bjerre. Paa Gaardens Jord fandtes et Mergelleje, der kunde levere Mergel til hele Omegnen, og da Lejet var tømt, omdannedes det til en hel lille idyllisk Sø, der var med til at give Landskabet Skønhed. Saadan var Bjerre. Først skulde Lejet tjene Landbrugets Produktionskraft og Økonomi, siden skulde det pynte op i Landskabet og glæde dem, der færdedes der omkring. Netop dette gik saa stærkt igen i de Bemærkninger til Indstillinger om Hædersbelønninger for Landboflid, som Bertel Bjerre siden 1932 var med til at udarbejde i sin Egenskab af Medlem af Landhusholdningsselskabets Belønningsudvalg.

Det mærkedes snart, at Bjerre kunde mere end drive sin Gaard. Han fik tildelt adskillige faglige Tillidshverv i Landboforeningen, Mejeriet og Slagteriet, og han var Formand for Grundforbedringsudvalget i Hjørring Amt, men Bertel Bjerres Interesser var ikke blot faglige. Han var saaledes Formand for Kirkeligt Samfund i Hjørring Amt og var ogsaa flere Gange opstillet i vendsysselske Valgkredse som Rigsdagskandidat.

Sin Tilknytning til Landhusholdningsselskabet fik Bjerre, da han i 1932 efter Etatsraad Jørgen Larsens Død indvalgte i Selskabets Bestyrelsesraad som Repræsentant for Landboforeningerne i Hjørring Amt. Han blev hurtigt indvalgt ogsaa i Belønningsudvalget, hvis Arbejde Bertel Bjerre omfattede med usædvanlig Interesse. Naar der af de landøkonomiske Forenin-

ger i Nordjylland var foretaget Indstillinger om Hædersbelønning for Landboflid, faldt det i Bertel Bjerres Lod at besøge de paagældende Landbrug sammen med andre af Bedømmelsesudvalget og fremkomme med en Redegørelse for de Forhold, der talte for at tildele vedkommende Hædersbelønningen for Landboflid. Det var som Regel Landmænd, der havde begyndt paa bar Bund som Hede- eller Moseopdyrkere, og som gennem deres Arbejdsindsats i Forbindelse med Dygtighed, Flid og Sparsommelighed havde udrettet noget stort.

Disse Landmandsfolk, ofte krogede af et langt Livs Slid, forstod Bertel Bjerre som faa, og han følte sig i Pagt med dem.

Derfor var det ogsaa, at han mere træffende end vel nogen anden kunde karakterisere ikke alene de opnaaede Resultater paa de indstillede Landbrug, men han fandt helt ned til den dybe Baggrund af menneskelig Indsats, af Arbejde, Kamp, Glæder, Skuffelser og Sorger, der laa forud for det opnaaede Resultat. Disse stærkt personligt prægede „Erklæringer“ fra Bertel Bjerre staar for os i Landhusholdningsselskabet som et værdigt Minde om hans Kærlighed til Landbruget og til de Mennesker, der med smaa Midler, men med stor personlig Indsats af Vilje og Energi, er med til at gøre vort Land rigere og skønnere.

C. A. N.
